

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12910/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Перишић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 203/23 од 23.02.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 203/23 од 23.02.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 203/23 од 23.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 144/21 од 05.12.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште и то к.п. бр. .. површине 0.01.16 ха, к.п. бр. .. површине 0.35.40 ха, к.п. бр. .. површине 0.04.50 и к.п. бр. .. површине 0.04.70 ха, све уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., на којима је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељења за имовинске послове и општу управу бр. 465-211/2021-08 од 29.01.2021. године по цени од 600,00 динара /м² као и накнаду за грађевинске објекте – припатке и биљне културе на напред наведеним парцелама. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за експроприсано земљиште - парцеле ближе наведене у ставу првом изреке исплати износ од 2.746.800,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за грађевинске објекте – припатке исплати износ од 267.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2022. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за биљне културе исплати износ од 402.864,00 динара са законском затезном

каматом од 05.12.2022. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 156.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 203/23 од 23.02.2023. године, одбијана је, као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предлагач је поднео одговог на ревизију.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као о изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Наиме, правноснажним решењем утврђена је новчана накнада за експроприсано земљиште и накнада за грађевинске објекте – припатке и биљне културе на том земљишту и обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати накнаду за преузето грађевинско земљиште и за грађевинске објекте – припатке и биљне културе на том земљишту. Новчана накнада за експроприсано земљиште утврђена је на основу налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке, јер је предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило као пољопривредно земљиште, постало грађевинско земљиште ступањем на снагу Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене државног пута као планског документа. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, то по оцени Врховног суда другостепена одлука је у складу са правним ставом Врховног касационог суда и Врховног суда израженом у бројним одлукама у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, када је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (члан 88. Закона о планирању и изградњи). Стога, нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија о имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује члан 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак одређивања накнаде за експроприсане непокретности започет је 09.07.2021. године, а вредност предмета спора је 3.416.664,20 динара (29.077 евра), који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, са којих разлога ревизија није дозвољена у смилсу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију, нису били нужни, због чега је захтев предлагача за њихову накнаду одбијен и на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић